

Consideratii în legatura cu Sf. Liturghie

Întemeiata la Cina cea de Taina de catre Însusi Mântuitorul nostru Iisus Hristos si transmisa noua prin Sf. Apostoli si urmasii acestora, episcopi si preoti, slujba Sf. Liturghii (gr. liturghie = lucrare obsteasca) este lucrarea cea mai de seama pe care oamenii o pot întreprinde pe pamânt; în cadrul ei adunarea preotilor si credinciosilor iconizeaza Împaratia lui Dumnezeu, participa la realitatea cereasca a Împaratiei lui Dumnezeu, iese din limitele spatiului si timpului, patrundând în împaratia vesnica a iubirii lui Dumnezeu.

În cadrul oferit de Sf. Liturghie crestinilor li se ofera marele dar al întâlnirii cu Dumnezeu prin Cuvânt, Rugaciune si mai ales prin Sf. Euharistie (împartasanie, cuminecatura, comuniune). Data fiind valoarea acestui dar, raportarea noastra la el este o permanenta provocare pentru noi: Continuu trebuie sa ne întrebam cum ne raportam la el, ce rol îi acordam în viata noastra? La Liturghie nu putem ramâne pasivi, nu mergem la Biserica sa "asistam" la Liturghie, ci pentru ca sa participam la ea, sa o savârsim împreuna cu întregul cler si popor aflat în biserica. În cadrul ei Dumnezeu, ni se adreseaza tuturor prin Cuvânt si ni se ofera tuturor drept hrana spre viata vesnica în Sf. Euharistie.

Formal, slujba Sf. Liturghii este alcatuita din doua mari parti. Prima parte, "Liturghia celor chemati" sau "Liturghia catehumenilor" are un pronuntat caracter catehetic, ea culminând cu citirile din "Apostol" si "Evangelie", dupa care este firesc sa urmeze cuvântul explicativ, predica. În partea a doua a Liturghiei, numita "Liturghia credinciosilor", întregul cler si popor prezent în biserica se roaga lui Dumnezeu pentru ca Duhul Sfânt sa vina peste ei si peste darurile de pâine si vin. Peste ei pentru a-i curata de pacate, pentru a-i sfinti, pentru ai face vrednici de unirea cu Dumnezeu. Peste daruri pentru a le preface în însusi Trupul si Sângele Mântuitorului în vederea împartasirii tuturor credinciosilor. Asa cum Cuvântul din Apostol si Evangelie se adreseaza tuturor celor din biserica, asa cum acestia se unesc într-un cuget în rugaciune, tot astfel Mântuitorul Hristos prezent în mod real în Sf. Euharistie îi cheama pe toti la împartasanie, la unirea cu El, cu Izvorul vietii. Este o chemare a dragostei dumnezeiesti adresata tuturor, o chemare fata de care de fiecare data noi luam o anumita pozitie. Fie si prin faptul de a nu o constientiza si de a nu o lua în seama... Cu sfârșitul Sf. Liturghii din Biserica începe prelungirea ei, liturghia de dupa liturghie, în lumea în care traim. Cele auzite, traite si gustate la Sf. Liturghie suntem datorii sa le vestim si altora, dând marturie pentru ele prin modul nostru de viata. În familie, la locul de munca, în societate ne vom purta ca adevarati fii ai lui Dumnezeu, astfel ca toata viata noastra va deveni liturghie, slujire adusa lui Dumnezeu si lumii întregi. La biserica, în cadrul Sf. Liturghii, nu ne întâmpina doar Dumnezeu, Tatal nostru, ci, totodata, si fratii nostri, aproapele nostru. La Sf. Liturghie nu mergem pentru a ne satisface anumite "necesitati spirituale", ci, "iconizând" cele din Împaratia cerurilor, în cadrul Sf. Liturghii ne rugam împreuna cu toti ceilalti, ne facem partasi fiecare la bucuriile si necazurile fratilor nostri, ni le împrapiem, si împreuna îi aducem lui Dumnezeu în rugaciune toate ale noastre. În Sf. Liturghie ne facem aproape celui de lângă noi, încercam sa-l cunoastem si sa simtim împreuna cu el. Cu atâta insistenta ne cere Dumnezeu iubirea fata de semen, încât încercarea de a ne apropia de El cât timp urâm pe un frate al nostru sau nu-i iertam eventuale greseli ni se transforma în osândă. De aceea atunci când preotul ne îndeamna "sa ne iubim unii pe altii", facem acest lucru constienti ca "Hristos este în mijlocul nostru". El ne pretinde sa-i iubim pe toti, asa cum El ne-a iubit cel dintâi pâna la a Se jertfi pentru noi. În aceasta unitate a credintei în Jertfa Lui mântuitoare si a iubirii care ne uneste întreolalta, cu constiinta ca, pe cât omeneste posibil, ne-am straduit sa vietuim ca adevarati fii ai lui Dumnezeu, marturisindu-ne în prealabil pacatele în Taina Sf. Spovedanii, ne apropiem de împartasirea cu Trupul si Sângele Mântuitorului, pentru ca trupul nostru sa fie patruns de acestea, de seva dumnezeiasca datatoare de viata. Împartasirea cu Sf. Taine constituie maxima posibilitate pe care omul o are de a se uni cu Dumnezeu si concomitent cu toti cei care se împartasesc din acelasi Potir. Cu cât suntem mai aproape de Dumnezeu, cu atât suntem mai aproape întreolalta.

Sa încercam sa pretuim acest mare dar pe care Dumnezeu ni-l face continuu. Sa raspundem chemarii pe care Dumnezeu, Cel bun si iubitor de oameni, ne-o adreseaza de a ne apropia si a ne uni cu El. Doar pretuind Darul ne vom face vrednici de El; altfel ar putea sa fie luat de la noi... Sa dovedim ca suntem cu adevarat fii ai lui Dumnezeu si frati în aceeasi credinta prin comportamentul nostru: cu demnitate, cu respect si pretuire fata de cele sfinte, cu iubire de Dumnezeu si de toti semenii nostri, cu simplitate si delicatete fata de tot ce ne înconjoara, dar cu marturisirea credintei noastre atunci când împrejurările o cer, cu seriozitate în cuvânt si fapta, cu straduinta permanenta de a trai conform calitatii si chemarii pe care o avem. Sa fim tot mai adevarati fii ai lui Dumnezeu.

PS Episcop SOFIAN